

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2278/2025
05.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Дирекција Покрајинског фонда Нови Сад, против туженог АА из ..., чији је привремени старалац ББ, запослен у Центру за социјални рад Нови Сад и пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/23 од 08.06.2023. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/23 од 08.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/23 од 08.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/23 од 08.06.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 53597/21 од 09.03.2023. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати 778.890,57 динара са законском затезном каматом од 29.09.2022. године до исплате, износ од 1.229.176,80 динара (на име обрачунате камате), као и да тужиоцу накнади парничне трошкове од 182.652,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Тужилац је обавезан да привременом заступнику туженог накнади трошкове жалбеног поступка од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, на основу члана 395. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. ЗПП.

Решењем РЗ 2/25 од 13.02.2025. године, Апелациони суд у Новом Саду предложио је Врховном суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11).

Врховни суд није везан предлогом апелационог суда и налази да нису испуњени законски услови за одлучивање. Побијаном пресудом одлучено је о обавези враћања исплаћене породичне пензије за временски период у коме је тужени био осигуран поводом обављања самосталне делатности. Пошто парници претходи доношење правноснажног решења тужиоца од 12.01.2010. године, којим је утврђено да туженом не припада исплата пензије за спорни временски период, одлучено је у складу са устаљеном судском праксом по којој обавеза враћања примљеног износа следи из одредби чланова 210. и 214. Закона о облигационим односима. По оцени Врховног суда, не постоје ни друга правна питања због којих би у конкретном случају било оправдано одлучити о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 25.08.2010. године, побијана вредност предмета спора је по члану 29. ЗПП 778.890,00 динара и при наведеном меродавном курсу од 104,57 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 7.448 евра.

Пошто побијана вредност предмета спора не прелази законом предвиђени износ који омогућује изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**